

REPOLA-SEURA R.Y.

Repolainen 52

Jäsentiedote 2/2010

Repolainen

- ilmestyy 4 kertaa vuodessa (johtuen ALV-säädöksestä)
- on myös netissä os. **repola-seura.org**
- sivuston hoitaja Ilpo Kantonen, email: ilpo@iki.fi
- aineistopäivä / deadline v. 2010: **15.01, 15.03, 01.06 ja 15.11**
- Toimituskunta:
 - päätoimittaja Lauri Huotari
 - toim.s sihteeri Maire Huotari
 - toimittaja Tuula Kilpeläinen
- Yhdyshenkilöt:
 - Repola Ivan Lasarev, Sadukatu 2, puh. 524200
 - “ Nina Tsurko
 - Petroskoi Yuri Kilin, Heikkinen STR 14-105

Toimituksen ja hallituksen yhteystiedot ovat asemoidut takakanteen.

- Palautamme jäsenjulkaisuun mieluusti “Henkilöuutisia”-palstan.
- Aloitamme myös selvitellä eräiden repolalaisten sukukohtaloita, kun olemme saaneet hallitukseen asiaan syventyneitä jäseniä.
- Jäsenistön kirjoituksia ja kuvia toivotaan luonnollisesti yhteisiksi lukuiloiksi.

Repolainen julkaisee sitoumuksetta jäsenten toimittamaa materiaalia. Tekstiin liittyvät valokuvat palautetaan, jos tekstin mukana seuraa postimerkillä varustettu vastauskuori. Nimimerkillä varustetut kirjoitukset julkaistaan, mutta kirjoittajan nimi tulee saattaa päätoimittajan tietoon. Toiseen henkilöön kohdistuvaa arvostelua sisältävää kirjoitusta vain nimimerkillä varustettuna ei tulla julkaisemaan. (JSN:n ohje).

Repolainen on myös edullinen ja tehokas haku- ja ilmoituskanava repolaista alkuperää olevien sukujen, yhteenliittymien ja sukuseurojen käyttöön.

Tutustuthan! Teemme parhaamme, että olisit palveluumme tyytyväinen!

Painopaikka: Kirjapaino PR-Offset, Joensuu

Kansikuva: Petroskoin Yliopiston Historianlaitoksen professori Juri Kilin vaimonsa Veronikan kanssa Suomessa, EU:n itäisimmässä pisteessä, josta on matkaa linnuntietä hänen syntymäkotiinsa Soimivaaraan 29 km.

Puheenjohtajalta...hengenahdistusta

Arvoisat Repola-Seura ry:n jäsenet. Otsikko voi tuntua teistä varsin oudolta. Hengenahdistus on vaivannut minua Lieksassa 29.11.2009 pidetystä vuosikokouksesta lähtien joului- ja tammikuun ajan. Ahdistusta aiheuttivat tiedon puute yhdistyksen taloudellisesta tilasta sekä muistakin asioista.

Vuosikokouksessa hallitukseen loppukaudeksi valitut henkilöt ovat tunteneet vastuunsa ja yhteistyö on ollut heidän kanssaan rakentavaa ja tuloksellista.

Lämpimät kiitokseni siitä heille kaikille!

Vuoden 2009 tilioitteiden mukaan v. 2008 valittu ja lopulta ”virkamieshallitukseksi” päätyneet hallitus oli em. vuosikokoukseen päätettyyn hallitukseen (kreditistä) 1623.37 €:lla ja (debitistä) 119.03 €:lla. Toiminta-ajan tappio oli siten 1504.34 €. Eipä ihme, että heikkoa hengästyttää. Tämä ei vielä riittänyt. Piikkiin jäi vielä uuden hallituksen suoritettavaksi pj. Kilpeläisen hyväksymä Repolaisen n:o 50 painolasku 496.95 €.

Haluan kertoa Teille avoimesti omista morkista - ei minusta ollut lehdentekijäksi. Aika on ajanut ohi jo 70 v täyttäneen lähi- muistivammaisen. Eipä siitä tullut takkia, ei myöskään liiviä - tuliko edes tuluskukaro? Tässähän se nyt on pöydälläni työn voitto, jäsenjulkaisu Repolainen n:o 51.

Kun luovuin viisi vuotta sitten yhdistyksen puheenjohtajan tehtävistä monien sairauksieni takia, en voinut tietenkään kuvitella, että viiden vuoden kuluttua olisin jälleen valmis kuin lukkarit sotaan. Koska kumpikaan puheenjohtajaksi esittämäni ansi-

oitunut henkilö ei suostunut ehdokkaaksi, oli mielestäni minun raukkamaista hypätä vastuuta karttaen pois hukkuvasta laivasta. Niin tässä olen, enkä muuta voi. Tuolloin en vielä arvannut mitä kaikkia muutoksia oli tapahtunut tuon viiden vuoden aikana. Window's XP oli jo homeinen käyttöjärjestelmänä aivan kuin minä ihmisenä.

Ei kun kauppaan ja ”pöytis” sekä ”läppäri” uusiksi. Enpä ollut ottanut huomioon, että taidokas kortinlukijoilla varustettu tulostimeni muuttui Karjalaan vietäväksi lahjatavaraksi. Siihen kun ei saanut mistään Vistassa toimivia ajureita. Yksi ongelma oli poistettu. Mutta sittenpä tulikin ongelmia, joita ei vielä kukaan ole osattu poistaa. Se on tämä pahuksen Vista-käyttöjärjestelmä. Aineisto sillä toimitettuna painolle - ja minun sekä aputoimittajan kyvyt eivät tuottaneet kuin tuluskukaron Repolaisen asemasta. Pahoittelen taitamattomuuttani.

Lohdutan itseäni tiedolla, sananlaskukin sanoo: ”Parempi pyy pivossa, kuin kymmenen oksalla.” Pyy oli henkilökohtaisesti sittemmin n. 75 € hintainen.

Onneksemme saimme lahjoituksena eräältä yhtiöltä kirjjekuoria n. 320 kpl, joiden postimaksu on ennalta maksettu. Lahjoituksen arvo yhdistykselle oli siten noin 160 €. Repolaisen paino- ja postituslasku putoaa näin per lehti 370.15 €:sta 288.00 €: roon.

Pyyn ampuminen oli minulta yhdistyksen kannalta aivan oikea ja perusteltu teko. Virheistä on aina itsellä vastuu tänään... ja ehkä myös huomenna, näin uskoo

13.02.2010 LaHu

Yhdistystoiminnasta – ja vähän muustakin

Yhdistyksemme jäsenjulkaisussa Repolainen n:o 6 kirjoitin oheisen tekstin ensimmäisen kerran. Syynä tuolloin oli se, että otimme ensimmäisiä askeleita virallisena oikeustoimikelpoisena toimijana. Lienemme kaikki toimijat yksimielisiä siitä, että jäsenistöltä saatu valtuutus edellyttää meidän toimivan tehokkaasti ja ilman lakien, asetusten ja muidenkin viranomaispäätösten vastaisia muotovirheitä.

Muotovirheet voivat mitätöidä päätöksiä tai ainakin aina lykkäävät päätösten toimeenpanoa ja aiheuttavat siten lisäkustannuksia yhdistykselle.

Meidän on syytä tunnistaa, että **jäsenistömme käyttää korkeinta päätösvaltaa**. Se valitsee vuosikokouksessa työrukkasen, hallituksen, joka toimikaudellaan toteuttaa vuosikokouksen päätökset toimintasuunnitelman mukaisesti, hyväksytyssä laajuudessa ja vahvistetun vuosibudjetin sallimin varoin.

En tunne yhtään tapausta, jossa tehokkaan markkinoinnin lisätuotto yhdistykselle olisi aiheuttanut polemiikkaa tai arvostelua. Menoylitykset ja uudet toimintasuunnitelmaan sisällyttämättömät toiminnot ovat ne tekijät, jotka voivat johtaa jopa oikeustoimiin.

Yhdistyksillä ei yleensä ole toimitusjohtajaa. Toimitusjohtajaa vastaa

hallitus, joka kokoontuu päättämään toimintasuunnitelman toteuttamisesta pj:n kutsusta.

Vaikka säännöissä on maininta: ”Yhdistyksen nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja tai hallituksen siihen oikeuttama yhdistyksen toimihenkilö, kukin yksin”, tämä oikeutus ei tarkoita muuta, kuin sitä, että hallituksen päätösten perusteella syntyneet tarjouspyynnöt, sopimukset, ilmoitukset, yms asiakirjat ovat mainitulla tavalla allekirjoitettavissa. Klausuuli tarkoittaa luonnollisesti myös sitä, että yhdistyksessämme kaikki muut, kuin vuosikokouspäätökset, tekee aina toimivaltainen hallitus.

Päätös on moitittavissa ja purkaantuu aina, jos se on lainvastainen. Meidän on syytä tiedostaa, ettei riitä jos menettelemme yhdistyslain velvoitteiden mukaisesti. Yhdistysten on noudatettava mm kirjanpidosta, tilintarkastuksesta ja jäsenten henkilörekisteröinnistä annettuja lakeja ja muita säännöksiä.

Päätös on moitittavissa ja se purkaantuu yhdistyslain tarkoittamassa määräajassa tehdyllä valituksella: a) jos se on syntynyt väärässä järjestyksessä, b) jos se on syntynyt väärässä toimielimessä ja jos se on sääntöjen vastainen. Lain- ja sääntöjen vastaisuus lienee jokaisen tunnistettavissa. Niistä ei sen enempää.

Päätös on syntynyt väärässä järjestyksessä esimerkiksi silloin kun A) Päätöksen tekoon on osallistunut jäävi henkilö. Toimia ei saa omassa asiassa, sukulaisensa asiassa, jne. tuomarin viran jääviysvaatimus). B) Kokouskutsu ei ole sääntöjen mukainen. Kutsutapa; Aika, kutsun allekirjoitus puuttuu.....tai joku varsinaisista hallituksen jäsenistä on epähuomiossa jäänyt kutsumatta). C) Kokoukseen osallistuu vähemmän jäävittämiä jäseniä, kun säännöt edellyttävät. D) Jos kokouksen puheenjohtaja on jäävi, eikä varapuheenjohtaja ole paikalla, tai myös varapj. on jäävi, ei asiaa voida lainkaan käsitellä.

Yhdistyksen säädöksistä johtuu, etteivät hallituksen jäsenet saa osallistua tilintarkastajien vaaliin. Hallituksen jäsenet eivät saa olla päättämässä vuosikokouksessa tilinpäätöksen vahvistamisesta (oma asia). Kun hallituksen on oltava vastaamassa vuosikokouksessa jäsenille yhdistystoiminnasta ja taloudesta, on suurta viisautta jakaa tilinpäätöksen käsittely kahteen osioon.

Tilinpäätöksen esittely ja yleiskeskustelu omaksi kohdaksi ja vahvistaminen omaksi kohdaksi, jonka aikana hallitus poistuu kokouksista, eikä siten voi osallistua päätöksentekoon tilinpäätöksen vahvistamisessa.

Kirjanpitoasetus edellyttää, että kirjanpitoon vietyjen laskujen tulee olla hyväksymismerkinnällä varustettuja. Laskujen hyväksymisoike-

uden hallitus yleensä antaa puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle. Edellä kerrotusta seuraa, ettei varapuheenjohtaja ja taloudenhoitaja voi olla sama henkilö, koska varapj. joutuu hyväksymään puh.johtajan laskutuksen.

Hyödyllistä on myöskin tiedostaa se tosiasia, ettei ketään voida valita mihinkään toimielimeen ilman asianomaisen suostumusta. Jos henkilö on estynyt saapumasta valintakokoukseen, on syytä pyytää häneltä kirjallinen suostumus ottaa po tehtävä vastaan. Olipa tehtävä mikä tahansa, tehtävän hoitamiseen liittyy aina vastuu, siksi ainoastaan todisteellinen = kirjallinen suostumus on katsottava ainoaksi oikeaksi menettelytavaksi.

Henkilökohtaisesti arvostan selkeää taloushallintoa, joka pyrkii informoivaan tilinpitoon ja tilinpäätöksestä tiedottamiseen. Sellaiseen, jossa jokainen jäsenemme voi tulolaskelmasta vaikeuksista selvittää itselleen, mitä mikin yksittäinen toiminta tilivuonna on maksanut sekä mistä tulot ja tuotot ovat kertyneet yhdistykselle. Kun sitten varainkäyttö suhteutetaan toimintasuunnitelmaan ja -volyyymiin voi jokainen yhdistyksen jäsen päätellä, toimiiko yhdistys tehokkaasti vai onko josakin osiossa tehostamisen tarvetta. Antakaa reilusti palautetta hallitukselle! *LaHu*

Entisten mujejärveläisten veljeskunta

Repola-Seura ei ole ainoa yhdistys, jonka ovat perustaneet Repolan alueella asuneet mutta sieltä pois muuttaneet ihmiset tai suvut. Vuonna 2004 perustivat nykyisen Mujejärven piiristä kotoisin olevat tai siellä asuneet Muujärven veljeskunnan Petroskoihin. Käydessämme elokuvaaja Raimo Määttä kanssa Petroskoissa, vei professori Juri Kilin meidät veljeskunnan kokoukseen tiistaina 23. helmikuuta.

Päivä oli Venäjällä juhla- ja vapaapäivä, isänmaan puolustajien päivä. Tämä näkyi myös kokouksen puheenvuoroissa, joista osassa muisteltiin sota-aikoja ja sotasankareita. Ehdittiin kokouksessa puhua myös Mujejärven piirin kehittämishaasteista, suunnitella yhdistyksen toimintaa ja iloita Rukajärven koulun urheilumenestyksestä. Juri Kilin kertoi kokousväelle Repola-Seuran praasniekkamatkasta Repolaan 16.–19.7.2010.

Kokousväki ryhmäkuvassa; vasemmalla puheenjohtaja Vladimir Kosin (kuva Raimo Määttä)

Kokous jatkui virallisen osuuden jälkeen pienimuotoisella juhlalla, jolloin pääsimme keskustelemaan kokousväen kanssa. Yhdistykseen kuuluu runsas sata jäsentä, joista paikalla oli 12. Alun perin olivat entiset rukajärveläiset perustamassa omaa yhdistystä, mutta mukaan

halusi myös naapurikylistä kotoisin olevia. Niinpä päätettiin perustaa yhdistys, jonka jäsenet ovat syntyneet tai asuneet nykyisen Mujejärven piirin alueella. Mujejärven piiriin perustettiin vuonna 1966 alueelle, jossa aikaisemmin olivat toimineet Repolan ja Rukajärven kun-

nat sekä Porajärven kunnan pohjoisosa.

Yhdistyksen puheenjohtajana on ollut alusta lähtien Vladimir Kosin, joka on syntynyt Rukajärvellä Ontajärven kylässä. Samasta kylästä on kotoisin myös yhdistyksen sihteeri Valentina Filippova. Yhdistyksen varapuheenjohtaja Juri Vlasov on kotoisin Suojärveltä mutta työskenteli aikoinaan Mujejärven piirin lehden päätoimittajana.

Repolalaisia kokouksessa edusti Juri Kilin, joka toimii Petroskoin val-

tionyliopiston historian professorina. Juri on syntynyt Soimivaaran kylässä, joka oli aikoinaan Porajärven pohjoisin kylä, mutta kuuluu nykyään Mujejärven piiriin. Perhe muutti Soimivaarasta Repolaan Jurin ollessa 10-vuotias. Äiti asuu edelleen Repolassa, jossa Juri käy pari-kolme kertaa vuodessa ja viettää myös suuren osan kesälomastaan. Juri on toiminut aktiivisena yhteyshenkilönä myös Repola-Seuran suuntaan.

Kokouksen jälkeinen juhlahetki; etualalla professorit Rannikko ja Kilin (kuva Raimo Määttä)

Entiset mujejärveläiset kokoontuvat Petroskoissa muutaman kerran vuodessa keskustelemaan Mujejärven piirin ja kylien asioista ja esittämään aloitteita. Keskustelua ovat synnyttäneet muun muassa matkailun kehittäminen ja Inarin rajanylityspaikan avaaminen. Yhdistys julkaisi vuonna 2006 Mujejärven piirin 40-vuotisjuhlan kunniaksi kirjasen, jossa muistellaan alueen kehitysvaiheita.

Mujejärven veljeskunnan kokouuskäy-

tännöissä olisi oppimista myös meille suomalaisille. Asiapitoisen kokouksen jälkeen vietetyssä juhlassa pidettiin maljapuheita, laulettiin kotiseutulauluja ja naposteltiin suolapalaa. Kaikkiaan asiapitoinen kokous ja kodikas juhlahetki kestivät kaksi ja puoli tuntia, minkä jälkeen jäljet siivottiin nopeasti ja lähdettiin hyvillä mielin kotiin.

Pertti Rannikko, Joensuu

Riemuisalta Repolan reissulta 14.-17. 08. 2001 (jälkilöylyjä -09)

Olin tuona kesänä mielestäni suurella hartaudella varautunut osallistumaan yhdistyksen järjestämään Repolaan suuntautuvaan sukulaisten tapaamismatkaan.

Toisin kuitenkin kävi. Henkilö, joka jo alkuvuodesta oli luvannut selvittää minulle Venäjän tulliviranomaisten ohjeistoa ja määräyksiä lääkkeiden ja sairauden toteamisessa tarvittavien apulaitteiden tullauksessa, ”unohti hoitaa asian hoptuksistani huolimatta.” Mukanani olevan avustuserän toimittamista Repolan koululle pidin kynnyskysymyksenä päätökselleni - lähtisinkö lainkaan matkalle vaiko en. Pian tuon ajankohdan jälkeen tapasin prof. Juri Kilinin, joka lupasi hoitaa em. ongelman pois päiväjärjestyksestä. Onnekseni hän oli itsekin menossa piakkoin Repolaan auttamaan siellä asuvia vanhempiansa. Niinpä sovimme toteuttavamme matkan yhdessä otsikossa mainittuna aikana. Tekstissä esiintyy paikan nimiä, jotka ehkä eivät ole teille kaikille tulleet tutuiksi. Siksi ihan pieni esittely niistä:

- **Kolvasjärvi:** Asukkaita v. 1926. 244 henkilöä (koko Repolassa 2148 henkilöä). Tuolloin se oli Repolan alueen toiseksi suurin asutuskeskus. (Suomen puolella samalla leveyspiirillä sijaitsee Rajakankaan rajavartioasema, Kuhmossa).

Jatkosodan alkaessa suomalaiset taisteluosastot etenivät Repolaan pääosin juuri tätä kautta. Täällä oli suomalaisten jatkosodan aikana rakentama lentokenttä, jonka kiitotie kasvaa taimikkoa ja on vielä selvästi havaittavissa. Viimeinen nousutapahtui v. 1973, jonka jälkeen kenttä on ollut käyttämä-

tön. Kolvasjärvellä oli myöskin suomalaisten v. 1942 perustama keskitysleiri, johon ohjattiin ”erittäin epäluotettavia” Karjalan asukkaita. Aluksi sinne sijoitettiin 58 vankia, miehiä, naisia ja lapsia, mutta 31.12.1942 mennessä vankien määrä oli kasvanut 109:ksi.

Kylässä on nykyisin kymmenkunta taloa, jotka ovat kunnostettu lomakäyttöön.

Valtaisat, arviolta n. 20 ha perunapellot leviävät viehättävinä, kukkivina ketoina tien molemmin puolin. Kolvasjärven etelän puoleinen mäntyä kasvava maasto on hyvin poimuttunut ja se on hyvin suosittu sienien, eritoten valkosienten= herkkutattien poiminta-alueita. Kolvasjärvi on pohjaltaan erittäin liekoinen, eikä kovin kalaisa.

- **Haukkasaari:** Tämä saari on ainut paikka Repolan alueella, jossa ei käyty sotien aikana varsinaisia taisteluita. Niinpä siellä on yhä pystyssä edellisellä vuosisadalla rakennettuja taloja 3 kpl:ta. Taloista kaksi on Pottojevin suvun ja yksi Saharovin suvun hallinnassa. Ksenia Pottojevin talo on Karjalan Tasavallan toimesta saanut suojelupäätöksen. Haukkasaarelta on muutamia vuosikymmeniä sitten louhittu pienessä mittakavassa talojen lämpöeristeinä käytettyä kipsiä muistuttavaa ainetta.

Saarella on erittäin puhutteleva ’kalmismua’, jossa lepää monta sukupolvea saaren ja myös Repolan asukkaita. Saaren ’kalmismua’ saa vastaanottaa nykyisinkin ”tuonilmaisiiin” siirtyneitä vainajia.

Haukkasaari oli läheisen Vuosniemen kanssa aiemmin nk. vanhauskoisten asuma-alueita. Vanhauskoisilla oli ta-

pana tehdä mieluummin yhteinen polttoitsemurha kuin kääntyä uuteen, tsarin käännäjäiden, usein väkivalloin levittämään uskoon.

Tiistaina elokuun 14 p:nä vaimoni vei minut autollamme ensin Kuhmoon ja sitten Vartiukseen. Kuhmossa Rauni ja Teijo Vornasella nautitun maittavan aamupalan jälkeen jatkoimme matkaa Vartiuksen parkkipaikalle. Juri ja hänen isänsä Michaelin piti sopimuksemme mukaisesti tavata meidät siellä klo 11.00 suomen aikaa.

Akateemisen vartin kuluttua Juri saapuikin sovitulle parkkipaikalle. Isä Michaelilla ei ollut viisumia Suomeen, joten hän oli jäänyt ensimmäiselle Karjalan puoleiselle puomille odottamaan Jurin paluuta.

Matkatavarat kyytiin, vilkutukset vihkivaimolle, tullimuodollisuudet olivat vaikeuksitta takanapäin. Tie edessä oli nyt auki Repolaan, esi-isien 'leikkitermäsille'.

Sekä Suomen, että Venäjän tullissa oli runsaasti Pyhäsalmeilta koteihinsa palaavia marjanpoimijoita. Kun matkatavaroita oli takaboksissa melko runsaasti ja Nivan kyydissä jo kolme henkilöä, päätti Juri ottaa vain yhden, vähän matkatavaroita kuljettavan ja lyhyen kyytimatkan tarvitsevan tytön kyytiinsä.

Kostamuksessa Juri tankkasi auton, kyytiläinen jäi pois autosta ja minä suoritin Jurin kehotuksesta loput ostokseni. Repolassa on hyvin vähän myytävänä kasviksia, vihanneksia ja muutakin ruokatarvaa tähän aikaan. Leipäkin saattaa välistä loppua. Repolalaisten jälkeläiset ovat par'aikaa lomailemassa ja todennäköisesti ovat ostaneet tulomatallaan kauppojen varastot typötyhjiksi.

Kahvi- ja ruokailutauon pidimme

Tiikan ja Mujejärven tiehaaran välisen tieosan puolimatkan paikkeilla. Tien vasemmalla puolella oli kapea, pitkulainen järvi peilityynenä melkein tiessä kiinni. Yksinäinen sorsa lipui järvellä kiireettömänä, nauttien täysin luonnon rauhasta. Mieleni täytti suunnaton rauha. Jo kauan sitten oppimani, raihnaisen, mutta onnellisen intiaanivanhuksen lausahdus pojalleen: "Tänään on hyvä päivä kuolla", kirkastui täysimääräisenä tietoisuuteeni.

Sanoma avautui vihdoinkin minulle. Tilit elämässäni olivat tasan. Kukaan ei ollut minulle mitään velkaa, enkä minä ollut kenellekään mitään maksava, en edes itselleni.

Ainakin muutamaksi hetkeksi varmistuin täydellisesti siitä, mikä on se voima, joka Karjalassa rauhoittaa rauhattoman kulkijan. Ja siitäkin tulin vakuuttuneeksi, että jokaisen kulkijan on itse löydettävä sisältään tuo tunne ja annettava sille tilaa – vaikka pysähtymällä kiireettömänä, hetkeksi ja samalla vuosisadaksi - hiljaisen järven rannalle. Suosittelen kiireetöntä, avoimin mielin, yppöksin tehtävää Repolan matkaa!

Uskon, että sinunkin matkasi voi onnistua. Onhan sinulla kuljettavanasi esivanhemmillesi tutut polut, nähtävänäsi järvet ja joet, joista he ovat särpimensä hankkineet sekä harjut ja solat, joiden kautta he ovat paenneet vainolaisiaan piilopirteilleen. Koettuasi tämän kaiken, ymmärrät täydellisesti, miten kalliin lahjan he meille perinnöksi jättivät - elämämme ja elämisemme kiistattoman oikeutuksen.

Kunpa osaisimme ja muistaisimme olla tänä päivänäkin heille kiitollisia siitä!

LaHu

VUOSIKOKOUS 1.

pidetään Hotelli Juliessa, Valimon tie 3, LEHMO
lauantaina 17. 04. 2010 klo 13.00 alkaen.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 10 §:ssä vuosikokoukselle
määritetyistä asioista, seuraavat asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan valinta
3. Sihteerin valinta
4. Kahden pöytäkirjan tarkastajan valinta
5. Kolmen ääntenlaskijan valinta
6. Vahvistetaan äänioikeusluettelo
7. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
8. Vahvistetaan kokouksen työjärjestys
9. Esitellään vuosikertomus ajalta **01.04. - 29. 11. 2009**
ja päätetään vuosikertomuksen hyväksymisestä
10. Esitellään tilinpäätös ajalta **01.04. - 29.11. 2009**
ja tilintarkastajien lausunto
11. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta
12. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle
ja muille tilivelvollisille
13. Muut mahdollisesti hallituksen esittämät asiat
14. Kokouksen päättäminen

TERVETULOA KOKOUKSEEN !

Kahvitarjoilu

HALLITUS

VUOSIKOKOUS 2.

pidetään Hotelli Juliessa, Valimontie 3, LEHMO;
lauantaina 17. 04. 2010 15.00 alkaen.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 10 §:ssä vuosikokoukselle määritetyt asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan valinta
3. Sihteerin valinta
4. Kahden pöytäkirjan tarkastajan valinta
5. Kolmen äänenlaskijan valinta
6. Vahvistetaan äänioikeusluettelo
7. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
8. Vahvistetaan kokouksen työjärjestys
9. Esitellään vuosikertomus 29.11.2009 - 31.3. 2010
ja päätetään vuosikertomuksen hyväksymisestä
10. Esitellään tilinpäätös 29.11.2009 - 28.02. 2010
ja tilintarkastajien lausunto
11. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta
12. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle
ja muille tilivelvollisille
13. Päätetään jäsenmaksujen suuruudesta
 - vuosijäsenmaksu 15 €, perhejäsenmaksu, {puoliso 0 €}
 - ainaisjäsenmaksu 180 €, kannattajajäsenmaksu 100 €,
 - vapaaehtoinen tukimaksu 25 €
14. Päätetään palkkioista ja kulukorvauksista
15. Vahvistetaan toimintasuunnitelma v. 2010
16. Vahvistetaan talousarvio v.2010
17. Valitaan hallituksen puheenjohtaja v 2010
18. Valitaan hallituksen jäsenet, erovuoroisten tai eronneiden tilalle
sekä heille henkilökohtaiset varajäsenet
19. Valitaan kaksi tilintarkastajaa sekä kaksi varatilintarkastajaa
20. Käsitellään hallituksen muut kokouskutsussa esittämät asiat:
”Hallitus esittää yhdistyksen kunniajäseniksi kutsuttavaksi:
prof. Juri Kilin, Petroskoista ja mv. Martti Nesterisen, Kelvältä.
21. Käsitellään muut mahdollisesti esille tulevat asiat,
joista ei kuitenkaan voida päättää
22. Kokouksen päättäminen

HALLITUS

***** LAINASAKSITTUA *****

Tampereella 29.11.09 ilmestynyt Aamulehti kirjoitti otsikolla **”KIRPPU PURAISI ELEFANTTIA”** seuraavasti: SOTAHISTORIA / ”Venäläisnäkemyksen mukaan Suomi oli talvisodassa sankarillinen ja ansait- si Stalinin kunnioituksen.”

’Petroskoin yliopiston historian- professori Juri Kilin kiertää muistut- tamassa, että sodissa on myös toisen- laisia puolia.’

Suomalaiset haluavat tietää talvi- sodasta, mutta eivät jatkosodasta, hymähtää Kilin. Hän on huomannut, että Itä-Karjalan miehitys ja slaavilaisvä- estöön kohdistetut julmuudet eivät ole Suomessa suosittu puheenaihe.

Kilin huomauttaa, että arkistoissa on vielä pengottavaa. On vain aivan eri asia, mitä sieltä halutaan nostaa esiin. Suomalaisten ja venäläisten tut- kijoiden käsitykset talvisodasta eivät eroa toisistaan enää nykyään niin pal- jon kuin vielä Neuvostoliiton aikana. Koska sota ei sopinut viralliseen histo- riankirjoitukseen, itänaapurissanne ei neuvostoaikana edes puhuttu sodasta vaan selkkauksesta.

Tämä käsitys myytiin kansalle. Ne miehet, jotka olivat olleet sodassa, oli- vat aivan toista mieltä asiasta.

Tänä päivänä sodasta kirjoitetaan paljon, mutta kadunmiesten tietämys sodasta ei ole hyvää Venäjällä eikä myöskään Suomessa, ellei sitten isä tai isoisä ole ollut itse sodassa muka- na, Kilin arvioi.

Ensimmäinen avoin ja rehellinen artikkeli sodasta julkaistiin Venäjällä vasta vuonna 1989 Ogonjok-lehdessä.

Tulipa tehtyä virhearvio, itse Josef Stalin myönsi Kremlissä talvisodan

päätyttyä. Tätä ajatusta suomalaiset haluavat helliä; `elefantti kävi kimp- puun, mutta kirppu pani hanttiin ja sota päättyi torjuntavoittoon`. Jopa generalissimus valtansa huipulla jou- tui myöntämään; suomalaiset ovat it- senäisyytensä ansainneet panemalla kovan kovaa vastaan. Venäläinen his- torian professori Juri Kilin on samaa mieltä suomalaisten kanssa. Suomi selviytyi sodasta sankarina, mutta on myös muita totuuksia. Sellaisia, joita suomalaiset eivät halua välttämättä kuulla.

Suomen sotilaalliset suunnitelmat tarkastelivat 1920-luvulta lähtien Itä- Karjalaa alueena, jonne oli hyökättä- vä. Ajatus oli, että heti sodan syttyttyä Suomi *kauniisti sanottuna* ottaa hal- tuunsa lähimmät alueet. Suomi ei kui- tenkaan koskaan ajatellut joutuvansa sotaan yksin, vaan rinnalla olisivat ainakin Puola, Saksa tai Iso-Britannia, professori Kilin sanoo.

Venäläisten näkemyksen mukaan 1930-luvulla Suomen suunnitelmat muuttuivat puolustuksellisimmiksi, mutta yhtä kaikki ne herättivät epäluu- loa Kremlissä.

Stalinin hyökkäyssuunnitelmiin vai- kutti myös Suomen ja Viron Suo- menlahdelle rakentama sulku, jonka tarkoituksena oli estää Neuvostoliiton Itämeren laivaston pääsy avomerelle.

Kilin huomauttaa, että Suomessa tunnettiin huonosti se, ettei Stalin kos- kaan suunnitellut erillistä sotaa Suo- mea vastaan. Suomi oli pikku valtio. Stalinilla oli huolena koko länsiraja: - Suomi, Baltian maat, Puola ja Roma- nia.

Stalin hyökkäsi Suomeen, sillä hänen päätavoitteenaan oli rintaman lyhentä-

minen silmällä pitäen tuleva sota Saksa vastaan. Suomen ja Baltian miehitys olisi lyhentänyt rintamaa laskujeni mukaan 54 %, Kilin toteaa.

Stalinin suunnitelma eteni ripeästi. Puolan armeija oli lyöty kuukaudesta ja Baltian maiden kanssa oli tehty avunantosopimukset. Suomen armeija oli tarkoitus nitistää niin ikään kuukaudessa, marraskuun 1939 lopulla.

Mainilan kylässä toteutettiin ampuamisprovokaatio jälkisoittona.

Se oli ensimmäinen virhearvio. Toinen oli se, ettei Neuvostoliiton armeijalla ollut valmiita reservejä. Kun se törmäsi joulukuussa Mannerheim-linjaan ja totesi, ettei siitä pääse läpi, kenttäarmeijan vahvuus nostettiin 450000 miehestä 1 miljoonaan. Tavoite tosin oli vielä puoli miljoonaa enemmän, mutta Luoteis-Venäjän huono infrastruktuuri ei pystynyt kuljettamaan enää enempää sotilaita rintamalle.

Viisi kilometriä tunnissa matelevat junat sysivät miehiä rintamalle, mutta aika loppui kesken. Stalin myös pelkäsi ulkovaltojen sotkeutuvan sotaan ja sen hän halusi ehdottomasti välttää. Käsitykseni mukaan Kreml päätti lopullisesti jo helmikuun puolessa välissä lopettaa sodan toistaiseksi, Kilin sanoo. Sodan jatko riippui kansainvälisestä tilanteesta.

Tiedetään, ettei **Hitler** antanut Stalinille lupaa ratkaista Suomen kysymystä lopullisesti marraskuussa 1940. Hitler ei halunnut enää toista sotaa Itämerellä.

Kilin huomauttaa, ettei neuvostojohdanto osannut lainkaan ottaa huomioon suomalaisten sitkeää halua puolustaa isänmaataan.

Suomalaisten ainoa ”sotasalaisuus” oli se, että ”ryssä” on perivihollinen

jo vanhoilta ajoilta. Sitä vastoin puna-armeijan taistelumoraali oli varsinkin sodan alussa hyvin alhainen. Moni ei edes tiennyt Suomen olemassa olost.

Olisiko Suomi voinut välttää sodan? Suomen valtion johdossa olisi ainakin pitänyt olla aivan toiset henkilöt. Suomen poliittisilla piireillä ei ollut minkäänlaista halua tehdä yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa. On muistettava, että Neuvostoliitto haaveili vuoden 1914 rajoista jo 1920-luvulla. Siinä mielessä on aivan yhdentekevää, oliko Suomi valmis lähentymään vai ei, Kilin kuvailee aikakautta. Lähentyminen olisi käytännössä merkinnyt sotilaallista yhteistyötä ja alueluovutuksia. Suomalaisten silmissä vaatimukset olivat kohtuuttomia. On tärkeää muistaa, että Neuvostoliitto oli suurvalta ja käyttäytyi kuin suurvalloilla oli tapana tuohon aikaan suhtautua pieniin valtioihin.

Esimerkiksi Yhdysvallat vei 1800-luvulla suuria alueita Meksikolta. Nykyään on onneksi jo muita toimintatapoja.

Petroskoin historianprofessori on näinä päivinä suosittu luennoitsija Suomessa. Luentokierros jatkuu maaliskuussa Suomessa alkaen 05.03.-10 Mikkelistä ja päättyy 12. 03.-10 Helsinkiin.

Minulla on suuri ilo saada näin jäsentiedotteemme välityksellä kiittää kunniapuheenjohtajaamme Erkki Maurasta siitä, että hän toimitti allekirjoittaneelle ko lehtileikkeen Aamulehdestä, josta olen sitten taltioinut oheisen jutun jäseniemme luettavaksi.

Saksimiseen olen pyytänyt - ja saanut luvan asianomistajalta!

14.12.2009 LaHu

POIMINTOJA HALLITUKSEN PÖYDÄLTÄ

- Kokous 29.11. 2009; - Hyväksyttiin uusiksi jäseniksi Pertti Rannikko Oskolasta ja Jari Jolkkonen Viinijärveltä.
- Hyväksyttiin hallituksen kokoussihteeriksi Maire Huotari.
 - Hyväksyttiin Polvijärven OP yhdistyksen varainhoito-laitokseksi.
- Kokous 18.12. 2009; - Myönnettiin tilinkäyttöoikeus Polvijärven OP: n tiliin 535404-246626 puheenjohtajalle, taloudenhoitajalle ja jäsenihteerille. Tiliä käytetään verkkopankkina.
- Hyväksyttiin Repolaisen painotarjous / PR-OFFSET Joensuu. Tarjous 20 sivua, erä 160 kpl, hinta 288€/erä. Posti - ja painatuskulut yhteensä ovat 381.04€/lähetys
 - Päätettiin järjestää Juhla- ja sukulaismatka Repolaan 16. - 19. 07. 2010.
 - Hyväksyttiin uusiksi jäseniksi Irja ja Seppo Raita Joensuusta ja Eeva ja Soini Siimestö Polvijärveltä
 - Hyväksyttiin Ilmoitushinnasto Repolaiseen seuraavasti:
Ly-tunnuksin varustetut yhteisöt - ja yritykset:
 - kansisivut 1/1 sivu, valmis aineisto 50€
 - keskiaukeama 2/1 sivua, valmis aineisto 80€
 - sisäsivut 1/1 sivu, valmis aineisto 25€
 - sisäsivut ½ sivua, valmis aineisto 15€
- Sukuseurat
- kokous -ja muut ilmoitukset,
koko½ sivua, valmis aineisto – veloitusetta
- Kokous 13.03. 2010; - Todettiin lahjoitus eräältä tukijaltamme 160 €.
- Todettiin lahjoituksena saatu DVD, dokumentti elokuva ”Kaksi Vanhaa Uittojätkeä”
 - Todettiin vuosijäsenmaksuja v. 2009 saaduksi 35 jäseneltä yhteensä 525 €. Tilin saldo 747.41€.

Muistelmani, kenraalieversti Dmitri Krutskih, Moskova v. 2001

(Osittaistaltion osa 2, Prof. Juri Kilin, Petroskoi, 2010)

S itouduimme raskaaseen taisteluun Hiilikko Kolmosesta – käsikranaatit räjähtelivät, tykistön 76-milliset vuoristokanuunoiden ammuksot vetäytyivät yhdyshautoihin. Aamun sarastaessa tukikohta vallattiin. Tien vieressä makasi kaatuneita suomalaisia sotilaita.

Me katselimme heidän aseitaan ja olimme erityisesti kiinnostuneita Suomi-konepistoolista ja univormuista. Pakkanen tuntui kovalta, mutta suomalaiset sotilaat olivat pukeutuneet kevyihin takkeihin, kahteen villapaitaan, valkoisiin lumipukuihin.

Heillä ei ollut kypäriä eikä rensseleitä. Kenkien nokat olivat taitetut ylöspäin ja leveiden suksien siteet olivat metallisia, joissa oli remmikannakkeet. Lapikkaiden koukkuinen nokka pistettiin siihen. Pienessä repussa tavallisesti oli hyvin vähän muonaa (juusto, voi, näkkileipä ja väkevät karpalo- tai puolukajuomat kenttäpulloissa) sekä paljon panoksia. Eräistä repuista löytyi valopistooleja ja käsikranaatteja.

Jokaisella suomalaisella vyöhihnassa roikkui metsästäjän puukko, joilla-kuilla ohuehko naru metallisine koukuineen tai nahkaiset kenkäpäälliset, joissa oli kaksi metallista hammasta heidän pystyäkseen kiipeämään nopeasti puuhun tai pylväeseen.

Tämä oli meidän ensimmäinen taistelumme. Käyttäytymisestääni ja miesten menettelystä on puhuttava erikseen. Ensimmäinen taistelumme jätti meihin kaikkiin, - ja voi olla eri-

tyisesti minuun, - joukkueen komentajana ikuisen häviämättömän leiman. Se survaisi minuun kuin sirpale, jäädessä ikuisesti päässäni ja sydämessäni tuntuva. Ensimmäistä kertaa olin todella peloissani ja koin epämielilyttävää ruumiin tutinaa. Pelkäsin, että minä kaadun tässä sodassa.

Olen osallistunut kolmeen eri sotaan ja moneen erilaiseen taisteluun, joista voi vetää seuraavan johtopäätöksen: ei ole olemassa rohkeita tai pelokkaita sotilaita tai upseereita, vaan se ratkaisee, miten ja missä mitassa kukin hallitsee omat hermonsensa. Olen kokeillut sitä itseäni. Yritin hallita itseäni ja onnistuin siinä. Minä käskin itseäni, tiesin olevani komentaja. Miehet luottivat minuun. Minunkin täytyy suorittaa velvollisuuteni. Taistelulentän ennakkotiedustelu ja omien miesten havainnoinnit antoivat varmuuden voitosta. Sotaopistossa saamani moraalinen koulutus myöskin lisäsi varmuuttani siitä, etten minä kaadu tässä sodassa. Taistelun aikana ryhmän komentajat kääntyivät puoleeni. Annoin tehtäviä ampuen samalla itsekkin maaleihin. Miehet näkivät minut taistelurivissä sekä tiedostivat antamani käskyt maalien tuhoamiseksi ja tulen siirtämiseksi vihollisen vetäytyessä.

Löytövaaran valtauksen jälkeen taistelut kovenivat ja ne käytiin melkein jokaisesta kenttälinnoitetusta *asuntokeskuksesta, erityisesti Ukonvaarasta, Lösöstä, Niskavaarasta, Niskasta, Saunaniemestä, Rämälästä, Alvetvaarasta, Attilasta ja Motorinis-*

ta. Tämän alueen ”puhdistuksen” jälkeen ja 16. Erillisen Pioneeripataljoonan edettyä *Alvetvaaran, Silvetvaara, ja Motorinin alueelle*, järjestettiin siilipuolustus Repola–Kuhmoniemen tielle. Vuorokauden ympäri valvottiin *Attilasta* etelään johtavaa tietä, *Tunkuvaaran* aluetta ja metsäistä jalan kuljettavaa polkua *Pyörälään*.

Pataljoonamme edessä, Koivuahon, Peltolan ja Lapinvaaran tieristeyksellä puolustautui 337. JR tykistöineen. Ensimmäisin Repolaan majoittuneet 54. Div. eskunta, Panssaripataljoona (97. Er. Ps. P - J.K.), Erillinen Tiedustelupataljoona (34. Er. Tied. P - J.K.), tykistöpatteristo ja muut yksiköt siirtyivät hyökkäyksen aikana Saunajärven luoteispuoleiselle alueelle, jolla pysyttelivät aina sodan loppuun saakka (nk. *Luelahden motti - Teijo. V.*). Suomalaiset hyökkäsivät suurin voimin eskunnan alueelle ja sotatoimet kestivät kauan. Kaikki vihollisen hyökkäykset torjuttiin sille suurin tappioiden. Näissä taisteluissa saimme meille tuntemattomia sodan kokemuksia. Olisi väärin, jos en mainitsisi eräistä erityisesti sodan alussa ilmenneistä negatiivisista ilmiöistä sotilaissamme.

Tätä oli ennen kaikkea komentajien valmentautumattomuus sotatoimenpiteisiin. Hyökättiin jatkuvasti suoraan rintamasuunnassa vihollisasemiin, jonka seurauksena koettiin raskaita tappioita. Suomalaisilla oli käytössään bunkkereita ja katettuja puolustuspesäkkeitä, ”käkiä”, konepistooleja, kranaatinheitin, joita meillä ei ollut lainkaan. Mutta sodassa viisastutaan nopeasti ja kaikki asiat saatiin pian oikeille paikoilleen.

Yksi asia on varma, kukaan ei antautunut vapaaehtoisesti vaikka kovalta siellä olo tuntuikin. Kaikki olivat rinnakkain. ”Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta.” Nuorisoliittoon kuuluvat miehet olivat tyytymättömiä siitä, että heidät pakotettiin maksamaan 20 kopeekan jäsenmaksut viiden ruplan ”suuruudesta” sääntöpalkasta. Tiedustelumiehet jupisivat siitä, että tiedustelulle lähtiessään he joutuivat jättämään kirjeitä, todistuspapereita, puolueen ja nuorisoliiton jäsenkortteja pois taskuistaan. Tämä ymmärrettiin seuraavasti: ”Kuolema on edessämme, emmekä palaa.”

Usko ennusmerkkeihin ja -tunteisiin oli kova mm. johtuen siitä, ettei vihollisen selustassa kaatuneita tuotu omalle puolelle, vaan haudattiin paikan päällä, jos tilanne vain sen salli. Myöhemmin, kun saimme purilaat käyttöömmekä, kaatuneita ryhdyimme tuomaan omalle toimialueellemme.

Aluksi rakensimme primitiivisiä maamajoja suojaksemme ja kohta sen jälkeen kunnan maamajoja, joissa sotilaat kokoontuivat. Siellä he saivat vähän rentoutua uunin lämmössä ja kuivattaa varusteita.

Meillä ei ollut minkäänlaisia soittovälineitä mukana. Taisteluiden tauottua lauloimme ”Katjushaa”, ”Kolme panssari miestä”, ”Kaisla hurisee”, ”Kunniakas meri”, ”Pyhä Baikal”, ”Kotimaani on laaja”, ”Ensimmäinen Ratsuarmeija”, ”Laaksojen ja vuorten läpi”, ”Nykyinen viimeinen päivä”, jne. Laulettiin rauhallisesti ei täyttä ääntä, soinnukkaasti, mikä rauhoitti miesten sieluja.

Sodan 105 päivästä olimme 46 vuorokautta motissa. Eräänä päivänä lentokoneesta pudotettiin lasti, josta löytyi myös sanomalehtiä, joissa oli useita Tvardovskin runoja. (Tvardovski oli NL:n kuuluisin sotarunoilija - *J.K.*). Olemme 'ahmineet' itseemme nämä runot, joista heijastui meidän rintamaelämämme. "Tjorkin" (runojen keskeisin henkilö, oli kekseliäs ja hauska rivimies). "Odota, minne olet menossa, - pane vain tupakaksi", puhuivat miehet keskenään. Tämän ("talvisodan" - *J.K.*) jälkeen tämä oikea kuvaus sodasta "käveli meillä maata pitkin" Suuren Isänmaallisen sodan aikana ja jopa sen jälkeenkin.

Materiaali- ja taisteluhuollossa ja joukkojen taistelukoulutuksessa ilmeni monia tärkeitä epäkohtia. Miesten ja upseereiden vaatetus ja varustus ei sopinut talvisiin ja metsäisiin oloihin kahlehtien liikkumista. Alusvaatteet olivat puuvillaiset ja khakinväriset (harmaa-vihreä-kanelinruskea - *J.K.*). Muina varusteina olivat housut, sotilaspuusero, viitta, rukkaset, verkapähine, viitan alustakki, saappaat ja huopasaappaat. Varustukseen kuuluivat lisäksi sukset pehmeine mäystinsiteineen, sauvat ja reppu, jossa oli ensiapupaketti, sadeviitta ja sinappikaasusaappaat. Lisäksi kenttälapio, kaksi patruunataskua, yksi tai kaksi käsikranaattia kuuluivat varustukseen kuin myös suojanaamari, jota kannoimme olkapäällä. Varustus oli liian raskas kannettavaksi ja painoi sotilaita kumaraan.

Toppatakrit ja -housut, kolmiläppälakit, villahansikkaat ja lampaannahkaiset käsineet saimme käyttööme vasta

joulukuun alussa.

Aseistuksena olivat vuoden 1939 mallinen sotilaskivääri, revolverit komentajilla, pikakivääri jokaisessa ryhmässä sekä automaattikivääri (lippaassa viisi panosta, ampui sarjatulta), yksi tai kaksi tarkkuuskivääriä ja pikakivääriryhmä jokaisessa komppaniassa. Komppaniassa ja joukkueissa ei ollut varasuksia, varapuukkoja, varataskulamppuja ja varakompasseja. Komppanianpäälliköt ja joukkueen johtajat luovuttivat varusteitaan heti taisteluiden alkaessa kuormaston kuljetettavaksi. Miehistö teki saappaiden kanssa samoin. Naamiopukuja ja puoliturkkeja ei ollut, nekin saatiin vasta joulukuun lopussa. Silloin ilmeni, että miesten puoliturkit olivat valkoisia ja komentajien mustia. Ilmeisesti siksi, että he valitun strategian mukaisesti kaatuisivat nopeammin.

Mikä taitamattomuus, kun otetaan huomioon se, että hyökkäysryhmitys myös oli outo. Komentajat kulkivat säännön mukaisesti toinen toisensa perässä noin 15-20 metriä etenevän rivistön edessä. Ryhmituksen seurauksena oli komentajien päätön tuhoutuminen. Kuka tämän strategian keksi?

Sisällissodasta on jo kulunut pitkä aika ja taistelukentällä kaikki on muutunut. Mutta puna-armeijassa elettiin vielä sisällissodan merkeissä. Tulevaisuudessa tullaan ymmärtämään miksi sisällissodassa ja Ensimmäisessä Maailmansodassa kansamme maksoi kymmenen miljoonan ihmisen menetyksellä, eikä kolmella miljoonalla, kuten kerrottiin kommunistisen puolueen virallisessa historiassa.

(jatkuu Repolainen n:o 53)

PERINNETIETOA

Petri Grigorjeff:

Asutus tänne Lusmaan on kulkeutunut Repolasta päin. Tässä joenniskalla on ollut hyvä siian pyynti. Niin on kalastuksen mukana tultu. Tehty sauna, siitä kasvoi kylä. Noin 140 vuotta on asuttu jo täällä. Vanhempia ovat Tuulivaara ja Koroppi, joista Koroppi on vielä vanhempi. Niihinkin asutus tuli luultavasti Repolasta päin.

Nikolai Larivonoff:

Entinen raja piteli olla Ilomantsista Suunujokea myöten Porajärveen, siitä Jänkjärveen ja sieltä Valkeaanmereen.

Tattarilaiset hallitsivat Venäjän maata ja nämä paikat jäi niin kuin löytämättä ja piti sitten olla Ruotsin. Kun sitten tattarilaiset ajettih Venähen moasta ja Ruotsi nämä anasti ja Venäjä rupesi toiselta puolen vaatimah, niin siitä roti Konttisota. Kun ei ollut isäntää, niin ne vain ryöstelivät. Venäläiset mäntih sinne ja hävitetettih Suomen moata. Ruottalaiset tänne tultih.

Kun Aleksanterin aikaan raja veittih, jäi tälle puolen Ruotsin asumuksia, mutta ne mäntih pois ja mökit jätettih.

Ukko Simana Höttöös-vainaa oli isävainaaltaan kuullut, kuinka suomalaiset vai mitä hyö lie olleet ruotsalaisia, olivat käyneet ryövyyllä Tijaissalmella, etempänä Lentieraa. Lähettiin jäljestä ajamaan sitten kun miehet joutu. Ei tavattu ennen kuin satoja kilometrejä Tijaissalmelta, Lentieran tällä puolen, missä veet lähtee. Sanotaan Kalmonvirraksi.

Harjuksia ongittelleet ja ruvenneet siihen soareen yöksi, niin jälestä ajajat miten lie veneen soaneet heiltä. Ne olivat niitä vesiä pitkin veneineen tänne nousseet.

Lähde: *SKS Joensuunperinnekarto, mikrofimirulla n:o 48. Tallentanut R. S. Engelberg v. 1903.*

*Hauskaa Pääsiäistä
kaikille
lehtemme lukijaille!*

Hallitus 29.11.2009 - 31.03.2010

Puheenjohtaja

Lauri Huotari lauri.huotari@pp.inet.fi
Rantatie 10, 83750 SOTKUMA, gsm 041 439 4469

Varsinainen jäsen

-Pentti Tuomi, varapj. puh. 013-825 960
Ruuhiitie 52 G 27, 80160 JOENSUU

-Valentina Afanassieva, gsm 040 716 5151
Torikatu 3 D 25, 80110 JOENSUU
valentina.afanassieva@elisanet.fi

-Pekka Hukkanen, gsm 0400 672 671
Ahmankatu 2, 80130 JOENSUU
pekkay.hukkanen@kolumbus.fi

-Päivi Kiiskinen, gsm 050 599 1364, jäs.siht.
Tornitie 4 A, 80770 KONTIOLAHTI as.
paivi.kiiskinen1@gmail.com

-Jari Jolkkonen, gsm 045 114 8525
Joensuuntie 15, 83400 VIINIJÄRVI
jk.jolkkonen@gmail.com

-Pertti Rannikko, puh. 013-717 422
Huhtilammentie 955, 82160 OSKOLA
pertti.rannikko@joensuu.fi

Varajäsen

-Tuula Kilpeläinen, gsm 044 330 55 29
Niemiskyläntie 51, 88900 KUHMO

-Pekka Kyöttinen, gsm 0500 186 625
Josulantie 14, 83720 KUOREVAARA

-Mikko Pikarinen, gsm 0400 875 773
Kotimäenkuja 6, 02340 ESPOO

-Martti Nesterinen, gsm 040 831 3869
Museotie 321 A, 81570 KELVÄ

-Hannu Karhu, gsm 0400 120 481
Sudenpolku 18, 88900 KUHMO

-Pekka Huttu-Hiltunen, gsm 0400 596 4386
Petranpolku3, 88900 KUHMO

REPOLA-SEURA R.Y.

Yhdistyksen tämän vuoden toimintasuunnitelmaan sisältyy **25-vuotisjuhla- ja sukulaismatkan** järjestäminen Repolaan heinäkuun 16.-19. päivänä. Hallitus on pyytänyt kirjallisen tarjouksen neljältä (4) Pohjois-Karjalaiselta liikennöitsijältä. Tarjous on jätettävä 31. 03.-10 mennessä suljetussa kirjeessä os. **REPOLA - SEURA ry / Lauri Huotari**
Rantatie 10, 83750 SOTKUMA.

Hallitus käsittelee tarjoukset kokouksessaan vuosikokouspäivänä. Liikennöitsijän valinnan jälkeen selvitetään Petroskoilaisten yhdyshenkilöiden välityksellä majoitustilojen- ja ruokahuollon järjestäminen sekä niiden kustannukset.

Repolaisessa 53, deadline 01.06, julkaistaan ilmoittautumislomake hintatietoineen.

**TAKSI
LIPERI
Kari Tuomi**

**Taksibussi
(8 + 1 h)**

**Myös
vaihtoehtovarustein**

0400 276 161